

ÇOCUKLARDA MAHREMİYET EĞİTİMİ

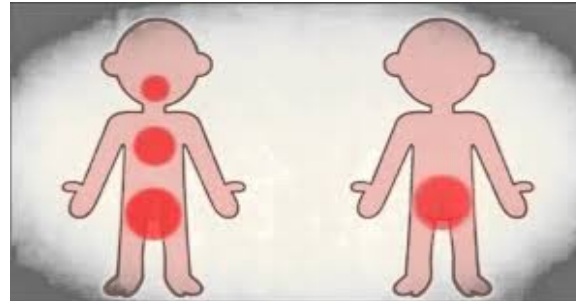
“Mahremiyet eğitimi, çocukların kendisinin ve diğer insanların **özel alanını/özel alanının farkına varmasını**, sosyal hayat içerisinde kendi özel alanını korumasını, diğer insanların **özeline saygı duymasını**, kendisi ile çevresi arasında sağlıklı sınırlar koymasını sağlar.”

Mahremiyet eğitiminin çocuklarda korku ve endişe yaratmadan sağlıklı bir şekilde verilebilmesi için anne-babaların dikkat etmesi gereken hususlar şunlardır:

1) Özel Alanı Tanımlama

Vücudun kişiye özel olan bölgeleri, bu bölgelerin gizlenmesi gerektiği çocuğa iki yaşından itibaren yavaş yavaş anlatılabilir.

Çocuğa özel bölgelerine **anne-baba ya da (varsa) bakıcı, babaanne vb. çocuğa bakım veren diğer kişi (sadece çocuğun bakımı esnasında) ve doktorlar (muayene sırasında, anne-baba yanında) dışında** bu bölgeye kimsenin dokunmaması gerektiği çocuğa öğretilmelidir.

Cinsel organlar çocuk sorduğunda çocuğun kendi cinsel organları ya da kitaplar üzerinden öğretilir.

Çocuklara erken yaşlarda vücut temizliği ve giyinme gibi öz bakım becerileri kazandırılarak mahremiyetlerini korumaları kolaylaştırılabilir.

2) Çocuğun Kıyafetinin Seçimi ve Değişimi

Çocuğun kıyafet ve aksesuarları yaşına ve cinsiyetine uygun olmasına, giysilerinin mahrem bölgelerini ön plana çıkarmamasına dikkat edilmelidir. Çocuğun kıyafet değişiminin gizlilik kuralına bağlı kalınarak gerçekleştirilmesi çocuğun mahrem anlayışına katkı sağlar. Tabi ki anne-babanın da çocuğun görmeyeceği bir alanda giyinip-soyunması da çocuğun bütüncül bir mahremiyet duygusu geliştirmesi açısından önemlidir.

3) Çocuğu Banyo Yaptırırken

Özellikle iki-üç yaşından sonra çocuğu iç çamaşırı ile yıkamak, iç çamaşırı çıkarırken ve temizlerken gözleri kısarak ya da başı hafif yana çevirerek çocuğun vücudundaki özel bölgelerinin gizliliğine

ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ ANAOKULU
REHBERLİK SERVİSİ

VELİ BÜLTENİ
ARALIK, 2020

saygı duyduğumuzu hissettirmek çocuklarda mahremiyet duygusunun gelişmesine katkı sağlayacaktır.

Dört-beş yaşlarından itibaren banyoda çocuğun kendi mahrem alanlarını kendisinin temizlemesine fırsat tanımak da hem sorumluluk hem mahremiyet duygusunun gelişimi açısından önemlidir.

Tabi ki anne-babanın da çocuklarını banyo yaptırırken kıyafetlerinin mahremiyet kavramına uygun olması gerekmektedir.

4) Çocukların Cinsel Organını Sevgi Objesi Yapmama

Küçük çocukları cinsel organlarına dokunarak, onları konu yaparak sevmek doğru değildir. Çünkü bu durum, onların özel alanlarının ihlalidir. Çocuk bu şekilde başkalarının özel alanlarının kullanılarak onlara şaka yapılabileceği ya da sevilebileceği algısını geliştirebilir. Bu da onları kendilerini **kötü niyetli yabancılardan korumak konusunda etkisiz kılabilir. Çocuk, bir başkası özel alanına**

dokunmak istediğinde bunun iyi mi yoksa kötü mü olduğunun ayrımını yapamayabilir.

Çocuğun cinsel organlarını şaka konusu yapmak, göstermesini istemek, onlara dokunmaya çalışmak, cinsel organına isim takmak, **çocuğun cinsel kimlik gelişimi açısından oldukça sakıncalıdır.**

5) Çocuğun Anne-Babayla Yatağının Ayrılması

2 yaşla birlikte çocuk yavaş yavaş bağımsızlığını kazanır ve kendi başına yemek yemeye, yolda kendi başına yürümek istemeye başlar. Bu dönem gelişim olarak da çocuğun odasının ayrılabilceği bir zamandır. Ancak ekstra bazı durumlar olabilir. Genel olarak 4 yaşına kadar bu sorun çözümlenmelidir.

6) Başkasının Odasına İzin Alarak Girilmesi Gerektiğini Öğretme

Çocuklara dört-beş yaştan itibaren anne-babanın odası kapalı ise odaya kapıyı çalarak ve izin alarak girmesi gerektiği öğretilmelidir. Aynı şekilde

ebeveynlerin çocuğun odasına girerken kapısının çalınması da çocuğa iyi bir model oluşturacaktır.

7) Teknoloji Kullanımının Denetimi

Çocukların izledikleri TV programları ve videolar, okudukları yayınlar, ziyaret ettikleri web siteleri ile kullandıkları sosyal medya platformları kontrol edilmelidir. Çocukların yaşına uygun olmayan cinsel içerikli sahnelere şahit olması onların sosyal-duygusal gelişimini olumsuz yönde etkileyecektir. Çocuk izlediği uygunsuz videodaki davranışı, ne olduğunu bilmeksizin taklit edebilir, tek başına ya da arkadaşlarıyla kurduğu oyunlara aktarabilir.

Çocuğunun yaşına uygun olmayan bir davranış sergilediğini gören ebeveyn, çocuğuna sert tepki göstermeden ya da gülmeden yaptığı davranışın doğru ve uygun bir davranış olmadığını onun anlayacağı bir dille açıklamalıdır. Çocuğun bu davranışı nereden öğrendiği araştırılmalı ve çocuğun tekrar bu tarz içeriğe maruz kalması önlenmelidir.

Unutulmamalıdır ki, çocuklar iyi birer taklitçilerdir. Bu nedenle çocuğumuza ebeveyni olarak davranışlarımızla ilk önce biz doğru örnek olmalıyız.